

Каміла ВЕЛИЧКО

студентка ННІ права
та інноваційної освіти

Науковий керівник:

Артур Маргулов,

професор кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна),
доктор історичних наук, доцент

ПОЛІТИЧНА АКТИВНІСТЬ МОЛОДІ

Якщо молодь визначати у віковій категорії 14-35 років, то в українському суспільстві до 30% людей становить молодь. Молодь – це креативна, творча, активна, амбіційна і новаторська група людей, які мають потенціал бути рушійною силою змін у соціальному та політичному житті. Цих людей об'єднує лише вік, але їхні цінності та світогляд залежать від рівня освіти, від регіонального походження, від соціального статусу і виховання у родині.

Та як показують дослідження, мізерний відсоток молоді приймає участь у політичному суспільстві держави. Молоді люди, які є членами громадських організацій, складають 2-3% всього молодого населення. За даними спостережень та досліджень, на сьогодні молоде покоління майже не цікавиться політикою в державі. Вони це пояснюють низьким рівнем довіри до влади, зневіри в тому, що можуть на щось вплинути і змінити. Якщо говорити з молодим поколінням «по душам», то стає зрозуміло, що частина просто не цікавиться нічим (не знає, чого хоче), а частина не вірить, що щось зміниться (у світле майбутнє). Ця тенденція з кожним роком збільшується. Якщо аналізувати склад депутатів у міських радах, то середній вік депутатів більший за межі вікової категорії молоді.

За даними досліджень Всеукраїнського опитування «Молодь України», можна побачити таку картину:

- 91% молодого населення України користується соціальними мережами;
- 80% опитаних не зазнавали дискримінації щодо себе;
- 60% думають, що вони пишаються тим, що українці;
- 60% підтримує вступ до ЄС;
- 50% молоді моляться;
- 33% опитаних вважають, що ВНЗ не відповідають сучасним затребуваним професіям на ринку праці;
- 18% молоді не читають книжок;

– 10% лише цікавляться політикою.

Уся вікова категорія молоді – це те покоління, що народилося і виховувалося уже в незалежній державі і є «нерядянськими» [1]. Але куди б не заходила молодь – її все одно там буде меншість і їй потрібно підлаштовуватись до норм правил та системи, які залишаються радянськими. Дуже важко ламати ту систему, яка має коріння. Це зробити можна, але амбіцій і бажання, а найголовніше, мотивації у молоді немає. Ось наприклад: простіше отримати освіту за кордоном, ніж міняти щось в Україні.

На сьогодні молодь попадає в політику, бо хтось покликав або так треба. Та аж ніяк не свідомо підходячи до цього питання. Вона просто використовує ті методи та моделі, які вже укорінилися десятиліттями.

За статистикою у більшості країн світу проблемами та питаннями розвитку молодіжної політики займаються представники старшого покоління, а не сама молодь. По різних причинах вона виключена з цієї системи. Але для того, щоб ось змінити – потрібно залучати молодих представників. З кожним роком тенденція на виборах така, що учасників до 35 років стає все менше. Така ж сама ситуація в розвитку та діяльності політичної партії.

За результатами місцевих виборів 2020 року, лише 11% молодих дівчат та хлопців взяли участь у виборах.

Політична прихильність починається з виховання, канонів та звичаїв сім'ї, регіону проживання. З моменту децентралізації влади вели значення має політична діяльність по територіальних громадах. Прив'язаність до політики в країні ще розпочинається з волонтерської діяльності. Для цього важливо бути в тому місці і з однодумцями.

Процес децентралізації влади загалом має позитивний вплив на розвиток місцевих територіальних одиниць, тому тепер на місцях проживання мешканці населених пунктів можуть брати участь у розвитку свого регіону. Це стосується соціальних, політичних, економічних, демографічних, рекреаційних, туристичних та інших галузей. Саме тут молодь може спробувати себе та зробити перші кроки в політичному напрямку, протестувати свої можливості, запропонувати та втілити свої напрями та ідеї.

Щоб «прокачати» свій досвід та спробувати себе в даному напрямку, для молоді було б добре створити молодіжну громаду чи раду, основними завданнями якої є залучення активної молоді до спільної роботи на користь громади. У всіх рівнях навчальних закладів є дуже багато учнів, студентів, які мають величезний потенціал, та щоб його запалити і дати шанс на втілення, то потрібно таких людей об'єднувати. Разом їх натхнення, амбітність та ідеї мають право на подальше втілення. Кожна особа мала б шанс спробувати себе в політичній сфері, знаходила б однодумців і просувала свої ідеї. Коли ми дивимось на більшість і вона байдуха, то по інерції переходимо в ту ж категорію, а коли бачимо коло прихильників, то

починаємо розвивати себе не боячись [2].

Участь молоді у процесах управління державними справами та розвитком громади неможлива без належного розвитку молодіжної інфраструктури.

На сьогодні розвиток мережі молодіжних центрів є пріоритетом молодіжної політики в Україні. Напрями їхньої роботи формуються відповідно до потреб та інтересів молодих людей конкретного населеного пункту.

Ураховуючи результати соціологічного дослідження «Молодь України – 2018», необхідним є посилення інформаційної кампанії з приводу можливостей молодіжних центрів, їх функціонального наповнення та мети діяльності, де на перше місце виноситься сприяння у соціалізації та самореалізації молоді.

Можна виділити наступні напрями впливу українських представників молоді на політику:

1. Бути учасником молодіжних рад, які функціонують при органах місцевого самоврядування.

2. Бути учасником в публічних консультаціях, виступах, онлайн-конференціях, громадських слуханнях та обговореннях. Саме там можна заявити про себе та запропонувати варіанти, ідеї для вирішення проблеми по своїй громаді.

3. Виконувати роботу помічника-консультанта депутата ради на різних рівнях.

4. Бути учасником у діяльності молодіжного крила політичної партії.

Якби рівень політичної культури та освіти був вищим, то всі ці напрями впливу українських представників молоді на політику працювали наповнено.

За Конституцією України ст.9 всі громадяни мають право на участь в управлінні державними справами. Розбудова демократичної держави, проведення реформ в Україні потребує суттєвого оновлення інституту державної служби, формування якісно нового кадрового потенціалу, підготовки і залучення молоді до роботи на державній службі.

За результатами соціологічного дослідження «Молодь України» близько 21% молоді вважають, що професія державного службовця є привабливою, а 22% опитаних переконані, що професія державного службовця може допомогти досягнути успіху в житті [3].

Усе ж в часи сьогодення великі надії на молодь України покладає суспільство.

---

1. Кондратинський О.С. Наукові підходи до типології рівнів участі громадянського суспільства у формуванні місцевих політик. *Теорія та практика державного управління*: зб. наук. пр. Х.: Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2018. – Вип. 1 (60).

2. Указ Президента України від 12.01.2015 №5 «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020». URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5/2015>.

3. Український пакт заради молоді – 2020. URL: <http://careerhub.in.ua/pact-for-youth-2020>.